

A close-up photograph of a man with a beard, wearing a green work shirt, holding a small, pink piglet in his hands. The man is looking down at the piglet with a gentle expression. The background shows a wooden ceiling and metal pipes, suggesting a barn or farm setting. The text is overlaid on the image.

PURJEHTIVA SIKATILALLINEN RAKASTAA MERTA, ELÄIMIÄ JA ELÄMÄÄ

TEKSTI HIA SJÖBLÖM KUVAT HIA SJÖBLÖM JA 110TH STREET PRODUCTIONS

Paimionjokiyhdistys tekee töitä vesistön kunnon kohentamiseksi ja virkistyskäytön edistämiseksi. Yhdistyksen hallituksen puheenjohtaja Timo Klemelä pitää erittäin tärkeänä kiinnostuksen herättämistä. Se poikii uusia keinoja ja tekoja, joiden tavoitteena on yläjuoksultaan saakka nykyistä puhtaampi Paimionjoki ja Saaristomeri.

Merituuli puhaltaa. Purjeet kuljettavat kohti saaristoa. Paimiolaisen Rekottilan tilan isäntä katselee taivaanrantaan.

”Purjehduksessakin on vapaus ja vastuu, mies hymyilee ja toteaa olevansa lomalla välittömästi, kun keula osoittaa avoimille vesille ja purjeet pullistuvat. Puhdas tuuli-voima kuljettaa.”

”Puhelin on kyllä mukana kaiken aikaa. Jos sikaloissa tulee ongelmatilanne, täytyy kääntää suunta ja palata kotiin. Elämistä on kannettava vastuu koko ajan. Niin kuin ylipäätään kaikesta; ympäristöstä, meren tilasta, ruuan tuotannon tulevaisuudesta.”

Seilaava sikatilallinen sanoo rakastavansa merta, eläimiä ja elämää ylipäätään. Kun hän otti Rekottilan isännyyden, kasvinviljelytila laajeni sianlihan tuottajaksi. Yli viidensadan emakon yksikössä keskitytään porsastuotantoon, joista kasvatetaan lihasikoja kahdessa muussa yksikössä. Vuodessa tila tuottaa noin 15 000 lihasikaa.

”Eli 30 000 joulukinkkua”, Lehtinen konkretisoi.

”Tavoitteeni on rakentaa kestävä symbioosi, missä sianlihan tuotanto ja peltoviljely eivät rasittaisi ympäristöä, luontoa ja merta. Se olisi parhaimmillaan sisäistä kiertoa, missä vältetään ostopanoksia. Peltojen ravinteet, lanta... kaikki kiertäisi tilakokonaisuuden sisällä. Päästöjä ei olisi, eikä haitallisia valumia. Kokonaisuuteen kuuluu myös metsätalous ja energiantuotanto. Näitä kaikkia tarvitaan.”

RAVINTEET TALTEEN

Yli 600 hehtaarin tilakokonaisuuden peltoista valtaosa on Paimionjoen valuma-alueella. Se on virtaamaltaan suurin Saaristomereen laskeva joki. Joen rannalla on paljon ruuantuotantoa, mutta siellä on myös aktiivista vesiensuojelua. Paimionlahden perukka on lisäksi linnustonsuojelualue.

”Meren tila huolestuttaa. Sinilevän viesti on selkeä”, Timo Lehtinen sanoo.

”Onneksi olen myös nuuka mies. En missään tapauksessa halua valuttaa kalliita ravinteita jokeen ja sitä kautta Saaristomerta rehevöittämään. Ne tarvitaan kaikki ruuan tuotannossa. Valumien hallinnasta hyötyy sekä ympäristö että kukkaro.”

”Onneksi tietämys ja keinot valumien pysäyttämiseen lisääntyvät jatkuvasti. Sian liete sisältää peltomaan lannoitukseen tarvittavia arvokkaita ravinteita. Niiden talteenottoa, käsittelyä ja kiertoa kehitetään koko ajan monissa hankkeissa, mies sanoo.

Timo Lehtinen on aktiivinen savimaiden rakenteisiin perehtyvässä SaMaRaviljelijäryhmässä sekä mukana Järki Pelto-hankkeen ydinryhmässä.

”Kaivan koko ajan esiin tietoa myös ulkomailta ja kollegoilta, ammattilehdistä ja netistä. Yhä enemmän on tarjolla täsmämenetelmiä, joilla esimerkiksi lannoituksen määrä voidaan optimoida. Oikein mitoitettuna ei fosforia tai typpeä yksinkertaisesti riitä valumaan vesistöihin.”

”Liian usein hintalaput menevät tietoisuuden ja aatteiden edelle, kun kuluttaja tekee ostopäätöksen. Vastuullinen tuotanto aiheuttaa helposti enemmän työtä ja kuluja. Tietenkin tahdon jättää lapsilleni nykyistäkin paremmat ja puhtaammat pellot ja sikalat”, Timo Lehtinen juttelee Juuli-tyttärelleen, joka paiski kesän töitä isänsä sikaloissa.

TÄRKEÄT TEOT

Purjehtija jättää merelle lähtiessään kiireen ja kalenterin rantaan. Tilaa jää tuoreille ajatuksille. Parhaat ideat syntyvät merituulen raikkauudessa. Huoli Saaristomeren ja Itämeren tulevaisuudesta on läsnä.

”Maailman pelastaminen ei ole yksinkertainen juttu. Ei edes Itämeren. Mutta jokainen oikeaan suuntaan vaikuttava teko on tärkeä. Tietoisuus on lisännyt tahtoa tehdä asioita puhtaamman tulevaisuuden ja meren puolesta. Ennen tehtiin virheitä, koska ei tiedetty tai ei ymmärretty seurauksia. En usko, että kukaan haluaa liata ympäristöään tahallaan.”

Timo Lehtinen muistelee Paimionjoen ja -lahden maisemia nykyistä sameammasa kunnossa. Ruuantuotannossa on otettu askeleita oikeaan suuntaan, mutta huoli ei hellitä. Tekemistä piisaa.

SUOJAAVAT KAISTAT

Mies kääntää ruoria, nappaa tuulen puhaltamaan vauhtia purjeisiin. Pitkän legin ai-

kana ehtii pohtia maatalouden haasteita ja ratkaisuja.

”Viljelymenetelmillä on valtavasti merkitystä. Tämän päivän maalaismaisema poikkeaa aiemmasta hyvällä tavalla. Suojakais-toja jätetään jokien ja muiden vesistöjen rannoille. Peltoja pidetään kasvipeitteisinä ympäri vuoden, eläinten lannat jalostetaan peltojen ravinteiksi”, Lehtinen luettelee ruuantuottajan keinoja.

Hän muistuttaa myös, että suomalainen sianlihan tuotanto on maailman terveintä. Lääkkeitä ja antibiootteja käytetään muualla reippaasti enemmän.

”Mitähän kaikkea haitallista merissämme onkaan. Lääke- ja hormoonijäämät, mikro-muovit ja muut mereen kuulumattomat aineet ovat vielä aikamoisia kysymysmerkkejä. Liian moni alus tyhjentää jätevetensä vieläkin mereen.”

RUOKA TURVATTAVA

”Ruokaturvasta on pidettävä huolta, Lehtinen huikkaa kiinnittäessään purttaan lai-

turiin. On aika kiiruhtaa takaisin arjen askeleisiin.”

Timo Lehtinen varmistaa, että pääkaupunkiseutulaiselle hevostallille tilattu heinäkuorma on saatu matkaan ajallaan. Sitten hän kurvaa kotiin sikaloitten kautta. Kun hommat pyörivät, voi isäntäkin suunnitella seuraavaa purjehdusretkeään tyytyväisenä.

Lihantuotanto Lehtisen sikaloissa työllistää 8 työntekijää. Lehtisen tytär Juuli paiskii kesätöitä porsaitten parissa. Hän valvoo vuorollaan emakoista vieroitettavien porsaiden kasvua.

”Se ei ratkaise mitään, jos lakkaamme kasvattamasta liharuokaa tai viljelemästä”, Timo Lehtinen sanoo ja nappaa syliinsä muutaman viikon ikäisen possun.

Se katsoo innokkaasti isäntää, mutta alkaa sitten kiljua korviasärkevästi.

”Possut ovat juuri tuollaisia. Niiden mielessä on vain syöminen, syöminen ja syöminen” Timo Lehtinen nauraa ja laskee otuksen hienovaraisesti kavereittensa joukkoon ruokailemaan.